

РЕШЕНИЕ

№ 5872

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **4001** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Сдружение „М.“ срещу Решение № ЗДОИ-5-009 от 24.03.2023г на Кмета на [община] В ЧАСТТА относно несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

Обосновава съображения за нищожност на решението в обжалваната му част по арг. от чл. 177 ал.2 АПК. При условията на евентуалност твърди, че актът в оспорената му част следва да се отмени като незаконосъобразен, тъй като е издаден на основание несъществуваща правна норма, а именно чл. 27 ал.3 от ЗДОИ, както и поради немотивираност. Моли да се отмени акта в обжалваната част и да се задължи ответника да предостави исканата информация от заявлението в предпочитаната от заявителя форма, а именно по електронен път съобразно чл.35 ал.3 от ЗДОИ. Претендира разноски.

Ответникът – Кмет на [община] в писмено становище излага доводи за недопустимост, евентуално неоснователност на жалбата. Правното основание било посочено в решението.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

С влязло в законна сила съдебно решение № 790 от 24.10.2022г по адм д

681/ 2022г на Административен съд Пазарджик е отменено Решение № ЗДОИ-5-003 / 15.06.2022г на зам кмета на [община] в частта с която е формиран мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация по т.1 2 4 5 7 8 9 10 и 11 по заявление на жалбоподателя от 11.05.2022г и преписката е върната за произнасяне при спазване указанията и срока посочени в мотивната част на решението. Със заявлението от 11.05.2022г за достъп до обществена информация Сдружение „М.“ е посочило исканата информация да му бъде предоставена по електронна поща /л. 10 от делото/.

Въз основа на цитираното съдебно решение е издадено процесното Решение № ЗДОИ-5-009 от 24.03.2023г на Кмета на [община] с което се предоставя достъп до исканата от заявлението информация, като е посочено, че „формата под която ще бъде предоставен достъпа- по чл.26 ал.1 т.2 ЗДОИ на основание чл. 27 ал.3 и ал.2 от ЗДОИ“, а мястото където ще се предостави достъпа е в [община] с изрично посочен адрес.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган. Кметът на [община] се явява „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал.1, пр.3 от ЗДОИ, като орган на изпълнителната власт в общината. За него е регламентирано задължение при поискване да предостави информация, която е създадена в кръга на неговата компетентност и е налична. Предвид това съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган.

Законово регламентираната форма за произнасяне на задължения субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ е писмена форма - решение с изискуеми реквизити, при предоставяне на достъп по чл. 34, ал. 1 ЗДОИ. Според цитираната разпоредба на чл. 34. ал. 1 т. 4 ЗДОИ в решението по чл. 28, ал. 2, с което се предоставя достъп до исканата обществена информация, задължително се посочва: формата, под която ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация;

В случая, за да постанови решението в обжалваната му част ответникът е посочил „формата под която ще бъде предоставен достъпа- по чл.26 ал.1 т.2 ЗДОИ на основание чл. 27 ал.3 и ал.2 от ЗДОИ“. При така посоченото, очевидно ответникът не се е съобразил с предпочитаната от заявителя форма за предоставяне на исканата информация, а именно по електронен път.

Преди всичко и във връзка с наведените в жалбата доводи за нищожност на решението в оспорената му част по арг. от чл.177 ал.2 АПК като издадено в противоречие с влязло в сила съдебно решение, то обхватът на проверка за законосъобразност на оспореното в настоящото производство решение се свежда до това дали при постановяването му са спазени задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с цитираното съдебно решение. По арг. от чл. 177, ал.2 АПК при неспазване на съдебното решение, актовете и действията на органа, извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение, са нищожни. В съдържанието на мотивите законодателят не е включил задължителните указания, които съдът, в изпълнение на правомощията си по чл. 173, ал.2 от АПК, трябва да даде, когато отмени акта или го върне на органа за ново произнасяне, но в практиката е безспорно, че именно в мотивите на съдебното решение съдът трябва да включи тези

задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Въпросът, който намира различно значение в практиката, е за това, кои указания на съда са "задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона" и за правното значение на факта на неизпълнение от органа на дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Мотивите на акта не се ползват със сила на присъдено нещо/СПН/, но съобразно чл. 173, ал.2 от АПК, със задължителна за административния орган сила се ползват съдържащите се в мотивите указания на съда по тълкуването и прилагането на закона. Кметът на [община] е разгледал заявлението от 11.05.2022г и съобразно влязлото в сила съдебно решение е разрешил достъпа до исканата информация. Фактът, че не се е съобразил с предпочитаната от заявителя форма за предоставяне на исканата информация, а именно по електронен път не означава, че не е изпълнил задължителните указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Това е така, тъй като в съдебното решение по адм. д № 681/2022г на АС Пазарджик липсват конкретни указания за формата, под която да бъде предоставен достъп до исканата обществена информация и отмяната на предходното решение е било поради нарушение на приложимия материален закон- чл.28, ал.2 ЗДОИ като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация.

С това и противно на доводите в жалбата са изпълнени указанията на съда дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящият случай. Кметът на [община] действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда./ Решение № 7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд./ Отменителното решение на АС Пазарджик е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма. Следователно решението в оспорената му част не е нищожно по см на чл.177 ал.2 АПК.

В процесното решение в оспорваната му част като правно основание е посочено „формата под която ще бъде предоставен достъпа- по чл.26 ал.1 т.2 ЗДОИ на основание чл. 27 ал.3 и ал.2 от ЗДОИ“. Не са изложени никакви фактически основания, а единствено посочените правни такива. Основателни са доводите на жалбоподателя, че ал.3 от чл. 27 от ЗДОИ не съществува в правния мир. Проверката на съда за законосъобразност на акта по чл. 168 във вр. с чл. 146 АПК е обусловена от фактическите и правни основания, изложени в него. Посочената ал.2 на чл. 27 от ЗДОИ /в приложимата редакция преди изм ДВ, бр. 82 от 2023 г., в сила от 29.09.2023 г./ препраща към ал.1 която регламентира три изключения пораждащи правото на органа да определи сам формата, в която да предостави информацията и да не се съобрази с предпочитаната от заявителя форма. Не е конкретизирано кое точно от изчерпателно изброените в чл. 27 ал.1 от ЗДОИ изключения административният орган счита, че е налице за да определи сам формата под която да предостави информацията, тоест не е обосновал коя хипотеза на чл. 27 ал.1 от ЗДОИ има предвид. Това общо заявяване /смесване/ затруднява и поставя в невъзможност да се разбере кое изключение ответникът приема, че е налице и въз основа на него да се разреши въпроса дали законосъобразно органът е приел наличието на изключението по някоя от хипотезите по чл. 27, ал.1 от ЗДОИ, пораждащо правото на органа да определи сам

формата, в която да предостави информацията и да не се съобрази с предпочитаната от заявителя форма. Ако е била налице невъзможност да се предостави достъп до обществена информация в исканата от заявителя форма, то тогава е следвало да бъде обоснована всяка една от хипотезите на чл. 27, ал. 1 т. 1-3 от ЗДОИ /в приложимата редакция към датата на издаване на процесното решение/, като съответно да се използват възможностите, уредени по чл. 26 от ЗДОИ, с цел по този начин да се реализира максимално пълно правото на достъп в подходящата форма. В обжалваното решение не е обосновано наличието на някоя от хипотезите на чл. 27, ал. 1 вр с ал.2 от ЗДОИ, а и ответникът се е позовал на несъществуваща правна норма, а именно ал.3 на чл. 27 ЗДОИ. Както се посочи, решението в оспорената му част не съдържа и никакви фактически основания за издаването му. Константна е съдебната практика, че липсата на мотиви на един административен акт, в който да са изложени ясно и разбираемо аргументите на административния орган да направи волеизявление с точно такова съдържание, е нарушение на императивното изискване на форма на акта и винаги е основание за отмяна на такъв акт като незаконосъобразен - поради порок по смисъла на чл. 146, т. 2 от АП. Съдът не може да замести волята на органа и вместо него да преценява налице ли е някое от изключенията по чл. 27 ал.1 от ЗДОИ. Целта на съдебния контрол не е да замести, допълни или изведе предполагаемата воля на административния орган, а да провери правилността на съображенията му за издаване на акта. Съдебната проверка не е средство за саниране на административнопроизводствените нарушения, защото в противен случай задълженията на административния орган по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК биха се възложили върху съда, което е недопустимо и извън пределите на служебното начало в съдебния-административен процес. При липса на посочено коя точно хипотеза на чл. 27 ал.1 ЗДОИ приема, съдът е в невъзможност да проконтролира налице ли са били предпоставките за това.

По изложените съображения и при установената липса на мотиви, а оттам и при установена липса на ясно изразена воля на административния орган решението в оспорената му част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката да бъде изпратена на органа за ново произнасяне. При това произнасяне Кметът на [община] следва да съобрази задължението си по чл. 27, ал. 1 от ЗДОИ и исканата форма за предоставяне на информация. В случай, че е налице някоя от предпоставките по чл. 27, ал. 1, от ЗДОИ, органът следва да процедира по реда на чл. 27, ал. 2 от ЗДОИ, като изложи аргументирани твърдения и представи евентуално доказателства за това.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, [община] следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия съдебни разноски в размер на 10 лв.- държавна такса и разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл.143, ал.1 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ЗДОИ-5-009 от 24.03.2023г на Кмета на

[община] В ЧАСТТА относно несъобразяване с предпочитаната форма за предоставяне на информацията.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на [община] за ново произнасяне в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на съдебното решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Сдружение „М.“ сумата от 110 лв. направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване /чл.40, ал.3 ЗДОИ/.

Съдия: